

miraculorum vim et fluctuantem. O Eusebi quam tibi
coronam quam tibi gloriam in Celis interca comparasti, qui
enim ad iustitiam enervant multos fulgebunt quasi stelle
in perpetuas eternitates, fulgebunt itaq tu Eusebi fulgebunt
qui per annos omnino viginti plurimos ad iustitiam enervasti,
isti, a vitio reuocasti, ad virtutem reuocasti, sed ne
quis priora veluti per coniecturas tantum a robor dicta
existimet audite proclara iterum testimonia, qua sic habet
est, licet autem mortis ante propria sponte velles includi,
plurimi tamen hominum tunc salutis accepturi monita,
sua querituri solatia frequenter ad eum uentitabant,
quos ille pro tua pietate nunquam nisi latos abs se dimisit,
ita ne nunquam nisi latos dimisit? quid moramur
fluui? quid tanquam rationis expertes rotis igitur consulere
nesimus? si namq exteris gentibus tam benignus tanqsal,
utaris extitit, quid filiis S Galli quid amantissimis suis
potteris suis fratribus faciet? si hae tristi ardua corporis
alteris detestatur, si in terra miseriae fecit, quid nunc quanto
magis et copiosius in Calusti gloria, in gaudio beatorum
spirituum potteris, in summa felicitate collocatus ubi et
potest et uult omnibus opitulari, faciet? quid moramur
epi trahimus? ite, currite quos absorbere tentat trititica
fluctus, portus erit, ite quos hyginus uenator tentationum
laqueis persequitur, asylum erit, pro labore prementis?